

Туй каза на себе тая ловка птица
И веднага — дръжъ немирната мушица.

„За една шега изгуби си главата,“

Рече тя и глътна си мухата:

Подъ крилце си пакъ сложи главичка
И задръма сладко малка птичка.

ДѢДО МРАЗЪ.

Знаете ли кой съмъ азъ

Дѣда ви мразъ? . . .

Цѣла ледъ ми е брадата,

Отъ бѣлъ снѣгъ ми е косата.

Ледни дишамъ вѣтрове,

Страшни трупамъ снѣгове.

Дѣто щипна — почервѣе,

Дѣто хапна — посинѣе.

Бѣгай въ кѣщи и се грѣй,

Гледай вънка и се смѣй!